

Arrest

nr. 62 944 van 6 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 19 november 2010, verklaart er zich op 10 december 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 22 maart 2011, verstuurd op 22 maart 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een Roma en staatsburger van Kosovo. U werd geboren in 1948 te Mitrovica. U woonde met uw familie in Vucitrn. Tijdens de oorlog zijn zowel Albanezen als Serviërs uw huis binnengedrongen. Ze sloegen u en uw familie en trachtten u en uw schoondochter te verkrachten. Toen uw zoon u wou verdedigen werd hij in zijn hand gesneden. Nadat uw huis in brand was gestoken gingen jullie samen met andere vluchtelingen naar Leposavic waar jullie in een hangar verbleven. Later werd u samen met uw man en andere vluchtelingen door soldaten naar Kraljevo (Servië) gebracht. Wegens het grote aantal vluchtelingen daar vertrokken jullie naar Subotica (Servië). Vervolgens

verbleven jullie ook nog in Novi Pazar (Servië) en in Kragujevac (Servië). Na een tweetal jaar keerden jullie terug naar Kosovo. U verbleef er tot aan uw vertrek naar België in een Romakamp in Leposavic. Uw man is er 8 jaar geleden overleden aan hartproblemen. Omdat vele bewoners vertrokken uit het kamp besloot u dit ook te doen. In november 2010 vertrok u met 20 à 30 andere personen in een bestelwagen uit Kosovo. Op 19 november 2010 kwam u in België aan, waar u op 10 december 2011 asiel vroeg. U kwam naar België om er uw kinderen te zoeken. Uw dochter S. woonde in Leposavic tot twee jaar na de oorlog. Sindsdien hebt u haar en haar familie niet meer gezien. Uw andere kinderen, F., M. en H. verloor u al uit het oog tijdens de oorlog. In het asielcentrum in België, ontmoette u toevallig de schoonfamilie van H.. Via hen kon u voor het eerst in jaren telefoneren met uw dochter, die ondertussen in Kosovo Polje woont.

U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument. U lijdt aan diabetes type 2, chronische gastritis, astma, hypertensieve hartziekte en het metabolisch syndroom."

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- er kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters verblijf in Leposavic tijdens de laatste jaren voor haar vertrek naar België in november 2010. Verzoeksters kennis over de regio en het Romakamp in Leposavic is immers uiterst gebrekkig;
- verzoekster is niet in het bezit van enig document waaruit haar identiteit, nationaliteit en verblijf in Leposavic voor haar komst naar België blijkt;
- in de gemeente Vucitrn is de algemene veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid van de Roma en Ashkali bevredigend te noemen;
- uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoekster in geval van moeilijkheden na terugkeer naar Kosovo een beroep kan doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om haar subsidiaire bescherming te verlenen. Zij stelt dat zij in Kosovo gediscrimineerd wordt wegens haar Roma-afkomst. Zij verwijst naar haar eerdere verklaringen en naar de richtlijnen van UNHCR van 9 november 2009.

2.2. De Raad is van mening dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde verblijf in Leposavic tijdens de laatste jaren voor haar vertrek naar België. Verzoekster betwist deze vaststelling niet. Bovendien is verzoekster niet in het bezit van enig document waaruit haar identiteit, nationaliteit en verblijf in Leposavic blijkt. De vaststelling dat verzoekster de waarheid niet vertelt over waar zij voor haar vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoekster de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en zij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoekster haar belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat zij reeds in een ander land als vluchteling erkend is of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER